

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200364
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718200364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holič a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: C. C., nar. XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, C., proti žalovanému: P. O., nar. XX.XX.XXXX, podnikajúci pod obchodným menom Tomáš Rajčák, s miestom podnikania Unín 320, IČO: 50 538 896, t. č. ÚVTOS a UVV Leopoldov, o zaplatenie sumy 800,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 28. marca 2019 č.k. 7C/5/2018-915 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 800,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 21.08.2017 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov v spojení s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku (výroku III.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 451 ods. 2, § 456, § 458 ods. 1, § 489, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 631, § 632, § 635 ods. 4, § 642 ods. 1, 2, § 652 ods. 2, § 655 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca ako spotrebiteľ uzatvoril s žalovaným ako dodávateľom dve zmluvy o dielo, ktoré majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže nedošlo k zhotoveniu diel na počkanie, žalovaný ako zhotoviteľ vydal žalobcovi (objednávateľovi) dve písomné potvrdenia o prevzatí objednávky (31.7.2017 a 9.8.2017). Potvrdenia obsahujú náležitosti v zmysle § 632 OZ. Súd dospel k záveru, že zmluvy o dielo uzavreté medzi stranami sporu majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nakoľko strany sporu v konaní argumentovali dvoma rôznymi zmluvami o dielo, dvoma zálohami a žalovaný aj zrealizovaným zadržaním sumy, súd sa najprv vyporiadal s predbežnou otázkou, čo predstavovala suma 800 eur, ktorú si žalovaný ponechal. Súdu z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca si na základe objednávky z 31.7.2017 u žalovaného objednal opravu motora vozidla za vopred dohodnutú cenu 1.200 eur. Sporným medzi stranami bola výška zálohy vyplatená žalobcom žalovanému v deň odvezenia auta do servisu.

Žalobca tvrdil (aj na polícii), že jednorazovo odovzdal žalovanému 1200 eur a žalovaný tvrdil odvolávajúc sa na písomnú objednávku, že prevzal zálohu 1000 eur. Pri vypovedaní na súde uviedol, že mu žalobca dal na opravu auta zálohu 800 eur a po vrátení auta, podpísaní preberacieho protokolu doplatil 400 eur. Súd sa z ich vyjadreniami vyporiadal tak, že podľa jeho názoru a berúc ohľad na objednávku podpísanú obomi zmluvnými stranami, že žalobca odovzdal najprv zálohu 1000 eur a následne po dovezení auta z opravy doplatil 200 eur. Podporne súd vychádzal z toho, že žalobca súd nepresvedčil že by uhradil celú dohodnutú sumu 1200 eur ešte pred tým, než vôbec dodávateľ nejaký úkon o odstránenie väd na aute zrealizoval. Pre toto konanie je však podstatné zistenie, že žalobca odovzdal žalovanému celkovo 1200 eur za opravu motora vozidla. Súd sa osobitne vyporiadal z vyjadreniami žalovaného, čo predstavuje suma 1200 eur vrátená žalobcovi v deň, keď po tretí raz žalovaný opravoval auto žalobcu: Zhodným tvrdením strán mal súd preukázané, že žalovaný prostredníctvom svojho kolegu pri opakovanom opravovaní vozidla priamo u žalobcu odovzdal žalobcovi sumu 1200 eur. Sporným medzi stranami bolo, čo predstavuje predmetná suma a účel a dôvod odovzdania predmetnej sumy žalobcovi. Podľa žalobcu táto suma (vrátená vo štvrtok 17.8.2018) predstavovala celú zaplatenú zálohu, lebo sa žalovanému nepodarilo vozidlo opraviť. Žalovaný tvrdil vo svojom písomnom vyjadrení, že poskytol žalobcovi zľavu z dojednanej odmeny za opravu motora 400 eur, túto sumu mu vrátil a to spolu s zálohou 800 eur poskytnutou na dodanie kabíny. Následne na pojednávaní tvrdil, že sa dohodol so žalobcom, že „mu vráti 1200 eur a až po odstránení závady jeho mechanikom mu vráti späť predmetnú sumu“. Až po telefonickom odstúpení žalobcu od zmluvy o dielo ohľadom opravy auta a požadovaní vrátiť zálohy 800 eur oznámil žalobcovi, že investoval svoje peniaze do motora a si zálohu na kabínu započíta za prácu na vozidlo. U polície žalovaný k sume 1200 eur tvrdil: „taktiež mu prinesie aj zálohu 1200 eur zaplatenú za generáku motora s tým, že ak bude vozidlo pojazdné, tak žalobca vráti sumu späť“. Z týchto všetkých rozdielných vyjadrení žalovaného si súd ustálil, že prvotnou pohnútkou a myšlienkou vrátenia sumy 1200 eur pri oprave vozidla zo strany žalovaného bolo, že ak sa mu nepodarí auto opraviť, tak si žalobca peniaze nechá. A v konaní mal súd tvrdeniami preukázané, že v ten druhý deň opravovania vozidla u žalobcu auto opravené nebolo. Žalovaný síce tvrdil, že mal údajne objednať nejaké ďalšie súčiastky na opravu, avšak listinný dôkaz o tom nepredložil. Tvrdenie žalovaného o tom, že suma 1200 eur pozostávala zo zľavy 400 eur a zálohy na kabínu 800 eur súd vyhodnotil len za tendenčné a až po porade s advokátom začal tvrdiť, že si sumu 800 eur pôvodne danú na kabínu započítal za opravu motora. Z tohto potom súdu vyšlo, že suma 1200 eur odovzdaná žalovaným žalobcovi je vrátená suma za opravu vozidla. Žalovaný síce v konaní tvrdil v rámci obrany, že suma 1200 eur predstavuje jeho investície do opravy, avšak žiadnym spôsobom to nepreukázal (napr. vyčíslením hodín práce, použitými novými súčiastkami,..). Podporne si súd ustálil vrátenú sumu 1200 eur ako vrátenú zálohu za opravu auta z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že k odstúpeniu od zmluvy týkajúcej sa kabíny došlo až v sobotu, ale suma 1200 eur bola odovzdaná žalobcovi v predchádzajúci štvrtok. Čiže súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že v štvrtok vrátil za kabínu 800 eur, keďže vtedy žalobca od druhej zmluvy od dielo ešte neodstúpil. Žalobca si na základe písomnej objednávky dňa 9.8.2017 objednal repasovanú kabínu na Aviu za dohodnutú cenu 1200 eur, s dohodou o zložení zálohy. Žalobca tvrdil, že v deň objednávky odovzdal zálohu vo výške 300 eur a farbu, o niekoľko dní ešte sumu 500 eur. Žalovaný tvrdil, že mu žalobca odovzdal zálohu na požadovanú repasovanú kabínu na Aviu v sume 700 eur. V záväznej objednávke z 9.8.2017 je uvedená záloha 300 eur. Vzhľadom na rozpornosť tvrdení sa s tým súd vyporiadal vychádzajúc z písomnej objednávky a zhodného tvrdenia žalobcu ohľadom výšky zálohy. Súd si ustálil, že žalobca odovzdal žalovanému zálohu 300 eur pri objednávke (z 9.8.2017) o dodaní repasovanej kabíny. Zhodným tvrdením strán sporu súd zistil, že okrem sumy 300,- eur žalobca odovzdal žalovanému v súvislosti s dodaním kabíny aj sumu 500 eur a to po 9.8.2017. Pre toto konanie je podstatná preukázaná skutočnosť, že žalovaný za kabínu prevzal od žalobcu celkovo 800 eur a že k odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 19.8.2017. Takýto dátum uvádzal aj žalovaný. Žalobca síce odstúpenie datoval dátumom 19.7.2017, ale vzhľadom na dátumy na objednávkach (31.7.2017 a 9.8.2017) jasne vyplýva, že k odstúpeniu došlo až v auguste 2017. Ďalší rozpor bol v tvrdení žalobcu, ktorý na polícii tvrdil, že spolu so zálohou 1200,- eur na opravu auta si objednal kabínu a zaplatil zálohu 300 eur. Na druhej strane žalovaný popieral, že by obe tieto zálohy prevzal v jeden deň. Keďže ide o dve rozdielne tvrdenia, ktoré strany sporu nepreukázali, súd si pomohol objektívnym dôkazom a to písomnými objednávkami z 31.7.2017 a z 9.8.2017 a keďže boli objednávky z iného dňa, tak aj v iné dni žalobca urobil objednávky u žalovaného. Zhodným tvrdením strán súd zistil, že po niekoľkých dňoch od vrátenia vozidla po oprave, začalo vozidlo vykazovať vady, žalovaný si ho vzal späť do servisu v snahe odstrániť vadu. Po druhom vrátení vozidla žalobcovi, vozidlo opätovne vykazovalo vadu, preto žalovaný zabezpečil celodenné opravovanie vozidla priamo v bydlisku žalobcu. Ani po tom však vada odstránená na aute nebola. Žalobca z toho dôvodu odstúpil od zmluvy na opravu auta (v sobotu po dni, kedy bola

opakovane realizovaná oprava auta priamo u žalobcu) z dôvodu, že sa žalovanému nepodarilo odstrániť vadu veci (opraviť motor auta) riadne a to ani opakovane, v dodatočnej lehote, ktorá predstavuje práve deň, kedy pracovník od žalovaného opravoval vozidlo priamo u žalobcu. Súd odstúpenie žalobcu od tejto zmluvy o dielo považuje za dôvodné. V zmysle § 655 ods. 1 OZ mal dokonca právo na zrušenie zmluvy. Na tvrdenie žalovaného, že pri poslednom opravovaní zistil a aj objednal súčiastky, ktoré k oprave ešte potreboval súd neprihliadal, lebo svoje tvrdenie nepreukázal listinným dôkazom. Z zhodných vyjadrení sporových strán súd zistil, že žalobca odstúpil aj od druhej zmluvy o dielo týkajúcej sa dodania repasovanej kabíny, ktorá mala byť natretá farbou od žalobcu. Pritom v čase odstúpenia žalovaný dielo nevykonal, repasovanú natretú kabínu žalobcovi nedoviezol a žalovaný ani opak netvrdil. Keďže došlo k odstúpeniu od zmlúv, zmluvy sa od začiatku zrušili (§ 48) a zanikli všetky práva a povinnosti oboch strán plynúcich im zo zmluvy. Z dokazovania súd zistil, že do odstúpenia od zmluvy si žalovaný nesplnil povinnosť dodať repasovanú kabínu natretú farbou od žalobcu, preto je tu povinnosť žalovaného vrátiť prijatú zálohu od žalobcu 800 eur. Súd mal preukázané, že žalovaný má doposiaľ od žalobcu predmetnú sumu k dispozícii ako zálohu a nevrátil ju žalobcovi ani po výzve (dňa 19.8.2017) v rámci oznámenia o odstúpení od zmluvy o dielo. Súd nemal sporné, že žalovaný prevzal sumu 800,- eur v auguste 2017, ani že žalobca telefonicky dňa 19.8.2017 odstúpil od zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo dodanie natretej repasovanej kabíny. Žalobca preukázateľne vyzval dňa 19.8.2017 žalovaného na vrátenie sumy 800 eur, ale žalovaný doposiaľ predmetnú sumu nevrátil. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že žalovaný má doposiaľ v dispozícii 800 eur na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, čím jeho konanie kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie. Nakoľko žalovaný sumu žalobcovi na výzvu nevrátil, žalobcov nárok je dôvodný v celom rozsahu a to aj s zákonným úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ vo výške 8% ročne od 21.8.2017 do zaplatenia. Súd mu priznal úrok z omeškania od 21.8.2017 z dôvodu, že dňa 19.8.2017 bol žalovaný vyzvaný na vrátenie sumy, nasledujúci deň (20.8.) sumu neuhradil, preto sa od ďalšieho dňa (21.8.) dostal do omeškania s plnením. Súd vyhovel žalobe aj v časti uplatnenej sumy 40 eur titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky z dôvodu, že záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom nie je spotrebiteľ. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko bol žalobca úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolateľ je toho názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je zmätočný, arbitrárny, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie napriek jeho opakovaným návrhom nevykonal dokazovanie pripojením častí trestného spisu, ktorá sa týka zmluvného vzťahu so žalobcom. Je si istý, že z písomných dokumentov a najmä SMS komunikácie, ktorá je obsahom tohto trestného spisu, vedeného na OR PZ v Skalici, ČVS: ORP-120/VYS-Si-2016 vyplývajú z obsahu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a ním ako žalovaným, jednoznačne úplne iné závery, k akým dospel súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Dôkazy, ktorými mal podľa právneho názoru súdu prvej inštancie preukázať existenciu jeho nákladov na vykonanie opravy motorového vozidla (strana 9 ods. 1 rozsudku) logicky ani objektívne nemôže predložiť, keďže je aktuálne vo väzbe a všetka jeho podnikateľská dokumentácia je súčasťou vyššie uvedeného trestného spisu. Rozpory v tvrdeniach jeho a žalobcu o výške jednotlivých poskytnutých záloh vyhodnotil konajúci súd opätovne v prospech tvrdení žalobcu. Odovzdanie sumy 500,- eur pritom vyplývalo len z tvrdení žalobcu a o tejto skutočnosti neexistuje žiaden iný dôkaz. Opätovne tvrdí, že neskôr, ako 09.08.2017 mu už žalobca žiadnu sumu (ani tých 500,- eur) neodovzdal. Taktiež odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie nijako nezohľadnil jeho tvrdenia, že na opravu motorového vozidla žalobcu vynaložil značné množstvo času svojho i svojho subdodávateľa, materiál, prípravky, spotrebu elektrickej energie a ďalšie náklady. Tieto náklady predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, ktoré však prvostupňový súd vo svojom rozsudku nijako nezohľadnil. Skutočnosť, že sa niekoľko dní po jeho vykonanej oprave motorového vozidla žalobcu objavila ďalšia iná vada, nemožno predsa pričítať na jeho škodu, keďže išlo o inú vadu ako tú, na ktorej odstránení sa pôvodne dohodol so žalobcom. On dobromyseľne prisľúbil žalobcovi, že mu odstráni aj túto ďalšiu vadu, avšak toto sa mu už pre správanie žalobcu nepodarilo dokončiť. Pôvodne totiž odstraňoval iné poruchy funkčnosti motora vozidla žalobcu, ako sa vyskytla niekoľko dní po odovzdaní vozidla.

5. K odvolaniu žalovaného zaslal písomné vyjadrenie žalobca v ktorom uviedol, že žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zároveň uložil žalovanému

povinnosť nahradíť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že tvrdenia žalovaného sú účelové a nepravdivé. Tvrdenie žalovaného, že vynaložil značné náklady na opravu motorového vozidla značky Volkswagen Polo a žalobca sa bezdôvodne obohatil, sú v rozpore so skutočnosťou. Aj podľa vyjadrenia žalovaného vrátil žalobcovi platbu 1.200,- eur z dôvodov, že dohodnutú opravu nevykonal, opravované motorové vozidlo zostalo nefunkčné a preto žalovaný, vedomý si tejto skutočnosti, platbu za opravu motorového vozidla Volkswagen Polo žalobcovi späť vrátil.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a je potrebné ho v zmysle ust. § 387 ods.1,2 CSP potvrdiť.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je návrh žalobcu ktorým sa domáha, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 800,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 21.08.2017 do zaplatenia.

8. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalovaného posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 800,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 21.08.2017 do zaplatenia, zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania.

9. V posudzovanej veci je predmetom konania žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 800,- eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť ako dôsledok odstúpenia žalobcu od uzavretej zmluvy o dielo so žalovaným zo dňa 09.08.2017, ktorej predmetom bola oprava kabíny.

10. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí mal za preukázané, že do odstúpenia od zmluvy si žalovaný nespĺnil povinnosť dodať repasovanú kabínu natretú farbou od žalobcu, preto je tu povinnosť žalovaného vrátiť prijatú zálohu od žalobcu 800 eur, ktorú nevrátil žalobcovi ani po výzve zo dňa 19.8.2017 v rámci oznámenia o odstúpení od zmluvy o dielo. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že žalovaný má doposiaľ v dispozícii 800 eur na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, čím jeho konanie kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie. Nakoľko žalovaný sumu žalobcovi na výzvu nevrátil, žalobcov nárok je dôvodný v celom rozsahu a to aj so zákonným úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ vo výške 8% ročne od 21.8.2017 do zaplatenia. Súd mu priznal úrok z omeškania od 21.8.2017 z dôvodu, že dňa 19.8.2017 bol žalovaný vyzvaný na vrátenie sumy, nasledujúci deň (20.8.) sumu neuhradil, preto sa od ďalšieho dňa (21.8.) dostal do omeškania s plnením.

11. Odvolateľ vo svojom odvolaní vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie sumy 800,- eur namietal skutočnosť, že súd nevykonal dokazovanie pripojením trestného spisu sp. zn. OR PZ v Skalici pod ČVS: ORP-120/VYS-Si-2016, kde by sa nachádzali písomné dokumenty týkajúce sa zmluvného vzťahu so žalobcom. Žalovaný taktiež namietal, že žalobca mu po dátume 09.08.2017 žiadnu sumu neodovzdal a teda ani 500,- eur. Odvolateľ poukázal aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie nijako nezohľadnil jeho tvrdenia, že na opravu motorového vozidla vynaložil značné prostriedky, čas a teda vznikli s tým náklady, ktoré predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania mu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu

potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

13. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu žalovanému. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

14. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP spočíva v takej skutočnosti, že ak strana sporu navrhla vykonanie dôkazov, ktoré boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ich nevykonal, vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktoré treba odstrániť.

15. Podľa Článku 8 Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

16. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného, v ktorej namietal okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnutý dôkaz pripojenie trestného spisu sp. zn. OR PZ v Skalici pod ČVS: ORP-120/VYS-Si-2016, považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že dokazovanie je možno vymedziť ako osobitnú činnosť súdu zameranú na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania. Povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky je v sporovom konaní povinnosťou strán, ktorá im bola všeobecne uložená v ustanovení § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 a aktuálne je v ustanoveniach § 132 ods. 1 v spojení s § 185 Civilného sporového poriadku. Ide o povinnosť tej zo strán, ktorá tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. Povinnosť strán tvrdiť určité potrebné skutočnosti v sporovom konaní ovládanom prejednávacou zásadou sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť stranou uvádzanou. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola pre nečinnosť strany preukázaná (resp. objektívne nemohla byť preukázaná) a kedy výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží potom na tej strane, ktorý z jej existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd a procesný predpis strane priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnuť. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou strane odňatie možnosti konať pred súdom.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný navrhol vykonanie dôkazu a to pripojenie trestného spisu, vedeného na OO PZ v Skalici pod ČVS: ORP-120/VYS-Si-2016 vo svojom písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 07.05.2018, v ktorom uviedol, že pri domovej prehliadke orgánmi činnými v trestnom konaní v mieste jeho podnikania dňa 05.12.2017 boli žalovanému zadržané a odňaté všetky obchodné dokumenty a účtovné doklady za roky 2016 a 2017 a tieto sú súčasťou tohto trestného spisu. Preto žiada, aby súd prvej inštancie si vyžiadal tento trestný spis. Ďalej žalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že časť dokumentov a dôkazov bola v rámci prípravného trestného konania predložená žalovaným i na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách, žiada pripojiť i ďalší trestný spis vedený na OR PZ Malacky pod ČVS: ORP-608/SA-MA-2017, v ktorom sú predmetné listinné

dôkazy založené a taktiež žalovaný navrhol ako dôkaz svoj výsluch na pojednávaní. Z úpravy zákonného sudcu na č.l. 39 v spise vyplýva, že ako dôkazy vyžiadal súd od OR PZ Skalica pripojenie spisu ČVS: ORP-120/VYS-Si-2016 a od OR PZ v Malackách spis vedený pod ČVS: ORP-608/SA-MA-2017. Na základe týchto žiadostí bol súdu zaslaný len vyšetrovací spis vedený na OR PZ v Malackách pod ČVS: ORP-608/SA-MA-2017. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 26.02.2019 odvolací súd zistil, že pojednávania sa zúčastnil aj žalovaný a v závere pojednávania súd vyzval sporové strany v zmysle § 182 veta prvá CSP, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci s tým, že ich poučil podľa § 154 CSP o zákonnej koncentrácii konania, na čo sporové strany uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania.

18. Súd prvej inštancie svojim postupom žalovaného nevytlúčil z realizácie procesného práva navrhovať dôkazy, ktoré mu procesný predpis priznáva, nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe (replika) žiadal o pripojenie trestného spisu vedeného na OR PZ v Skalici ČVS: ORP-120/VYS-Si-2016 a súd aj zabezpečenie tohto dôkazu vykonal a požiadal OR PZ Skalica o jeho zaslanie, avšak súdu tento spis zo strany OR PZ Skalica zaslaný nebol, o čom bol žalovaný uzrozumený a žalovaný následne na vykonaní tohto dôkazu s uvedením konkrétnych skutkových okolností preukázania opakovane netrval a po poučení zo strany súdu na pojednávaní dňa 26.02.2019 v zmysle § 154 CSP uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

19. V tejto súvislosti odvolací súd ešte uvádza, že zo znenia ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku vyplýva, že citovaný dôvod na odvolanie nie je daný v prípade každého opomenutia vykonania navrhnutého dôkazu, ale len v prípade, pokiaľ súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhované stranou sporu s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré majú byť preukázané a sú potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, teda dôkazy, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a v danom prípade žalovaný ani neuviedol, ktoré konkrétne skutkové okolnosti chce pripojením tohto spisu súdu preukázať.

20. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného ohľadne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 800,- eur bolo, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď považoval za preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému na opravu kabíny okrem sumy 300,- eur aj sumu 500,- eur.

21. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 a z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, podľa ktorých súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

22. Žalovaný v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery týkajúce zaplatenia sumy 500,- eur na opravu kabíny. Odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Súd prvej inštancie ohľadne vyplatenia sumy 500,- eur za opravu kabíny vychádzal z výpovede sporových strán, keď uviedol, že žalobca tvrdil, že v deň objednávky odovzdal zálohu vo výške 300 eur a farbu, o niekoľko dní ešte sumu 500 eur. Žalovaný tvrdil, že mu žalobca odovzdal zálohu na požadovanú repasovanú kabínu na Aviu v sume 700 eur. V záväznej objednávke z 9.8.2017 je uvedená záloha 300 eur. Súd si ustálil, že žalobca odovzdal žalovanému

zálohu 300 eur pri objednávke (z 9.8.2017) o dodaní repasovanej kabíny. Zhodným tvrdením strán sporu súd zistil, že okrem sumy 300 eur žalobca odovzdal žalovanému v súvislosti s dodaním kabíny aj sumu 500 eur a to po 9.8.2017.

23. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie ohľadne vyplatenia sumy 500,- eur žalobcom žalovanému výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na obsah uznesenia OR PZ v Malackách, Obvodné oddelenie PZ v Stupave č.k. ČVS:ORP-608/SA-MA-2017 z 07.11.2017, kde žalovaný dňa 18.9.2017 vypovedal, že žalobca mu telefonoval so záujmom na kúpu kabíny a oznámiač nemožnosť dostaviť sa k žalovanému pre pokazené auto (zn. VW Polo). Žalovaný mu ponúkol obhliadku auta a prípadnú opravu. Stretli sa u žalobcu dňa 31.7.2017, žalobca aj s kolegom Kollom vozidlo žalobcu si prezreli a uzavreli to s potrebou generálky motora. Žalovaný u polície uviedol, že sa dohodli na oprave vozidla na sume 1200 eur a žalobca zaplatil zálohu 1000 eur. Dňa 9.8.2017 priviezol opravené vozidlo žalobcovi, ktorý si ho vyskúšal, podpísal preberací protokol a doplatil 200 eur. Vtedy mu dal žalobca zálohu 300 eur na dodanie repasovanej kabíny od Avie. V ďalšom čase dostal od žalobcu zálohu 500 eur, t.j. spolu mu bola odovzdaná záloha za dodanie repasovanej kabíny v sume 800 eur. Asi po 4 dňoch oznámil žalobca, že vozidlo dobre nejde, preto si ho žalovaný previezol do servisu, ale chybu nenašiel a neodstránil. Vozidlo mu žalobca vrátil s tým, že mu príde ho opraviť domov jeho kolega Kolla a prinesie mu aj sumu 1200 eur zaplatenú za generálku motora. V sobotu žalobca volal žalovanému, že nechce aby mu opravu dokončil, auto má v druhom servise a pre stratu dôvery žiadal späť aj zálohu 800 eur za kabínu a farbu. Žalovaný mu oznámil, že do generálky motora dal peniaze a „po konzultácii s právnikom“ mu ešte povedal, že vráti len farbu a zálohu 800 eur nevráti z dôvodu uplatnenia zádržného práva.

24. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému na generálnu opravu motora vozidla zn. VW Polo sumu 1.200 eur, ktorú ale žalovaný z dôvodu odstúpenia žalobcu od zmluvy o dielo vrátil žalobcovi prostredníctvom zamestnanca p. Kolla, pri oprave vozidla u žalobcu. Následne, keďže sa motor vozidla nepodarilo opraviť, pre stratu dôvery odstúpil žalobca aj od zmluvy o dielo týkajúcej sa opravy kabíny a žiadal vrátiť vyplatenú zálohu vo výške 800,- eur a farbu, načo žalovaný reagoval tak, že vráti len farbu a sumu 800,- eur nevráti, keďže on investoval do generálnej opravy motora vlastné peniaze a čas. Z uvedeného je tak nesporné, že samotný žalovaný potvrdil vo svojej výpovedi na polícii prevzatie sumy 800,- eur na opravu kabíny, ktorú žiadnym spôsobom nenamietal a nebol ochotný ju vrátiť žalobcovi len z toho dôvodu, že s predchádzajúcou opravou motora na vozidle mal vlastné náklady. Z uvedeného je tak zrejmé, že správne postupoval súd prvej inštancie, keď na základe výsledkov dokazovania považoval za preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému ako zálohu na opravu kabíny okrem sumy 300,- eur aj sumu 500 eur a preto odvolacia námietka žalovaného, že po dátume 9.8.2017 nezaplatil žalobcovi žiadnu sumu a teda ani sumu 500,- eur nie je dôvodná.

25. Ani poslednú odvolaciu námietku žalovaného, týkajúcu sa tvrdenia, že súd prvej inštancie sa dôvodne nezaoberal jeho tvrdením ohľadne jeho nákladov súvisiacich s opravou motora vozidla, nepovažuje odvolací súd za relevantnú, nakoľko žalovaný vo vzťahu k súdu nepredniesol žiaden vzájomný žalobný návrh, ktorým by si vo vzťahu k žalobcovi uplatnil svoj nárok a to aj napriek skutočnosti, že bol v konaní pred súdom prvej inštancie zastúpený advokátom. Žalobný návrh (petit) je najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby. V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Keďže zo strany žalovaného žiaden takýto žalobný návrh prednesený nebol, nebol daný žiaden zákonný dôvod na to, aby sa súd zaoberal jeho tvrdením, že s opravou predmetného motora na vozidle mu vznikli náklady a taktiež mal stratu času.

26. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené.

27. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sporových strán, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie ich práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť

v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby sudy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

28. S poukazom na vyššie uvádzané odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej vrátane závislého výroku II. o nároku strán na náhradu trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutého), s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

30. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).